

278

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 25 września 1968 r.

w sprawie ratyfikacji przez Polskę Konwencji (nr 91) dotyczącej płatnych urlopów marynarzy (zrewidowanej w 1949 r.), przyjętej w Genewie dnia 18 czerwca 1949 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 12 Konwencji (nr 91) dotyczącej płatnych urlopów marynarzy (zrewidowanej w 1949 r.), przyjętej w Genewie dnia 18 czerwca 1949 r. na 32 sesji Konferencji Ogólnej Międzynarodowej Organizacji Pracy, złożony został dnia 8 października 1956 r. Dyrektorowi Generalnemu Międzynarodowej Organizacji Pracy dokument ratyfikacji przez Polskę tej Konwencji, która weszła w życie dnia 14 września 1967 r.

Zgodnie z art. 13 tej Konwencji weszła ona w życie w stosunku do Polski dnia 14 września 1967 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że w niżej podanych datach zarejestrowane zostały przez Dyrektora Generalnego Międzynarodowego Biura Pracy ratyfikacje tej Konwencji przez następujące państwa:

Norwegię	dnia 29 czerwca	1950 r.
Francję	dnia 26 października	1951 r.
Finlandię	dnia 22 grudnia	1951 r.
Kubę	dnia 19 kwietnia	1952 r.

Islandię	dnia 15 lipca	1952 r.
Portugalię	dnia 29 lipca	1952 r.
Izrael	dnia 30 marca	1953 r.
Holandię	dnia 22 grudnia	1961 r.
Belgię	dnia 30 sierpnia	1962 r.
Brazylię	dnia 18 czerwca	1965 r.
Jugosławię	dnia 11 sierpnia	1967 r.

Zgodnie z art. 13 wymienionej Konwencji weszła ona w życie w stosunku do powyższych państw oprócz Jugosławii dnia 14 września 1967 r., natomiast w stosunku do Jugosławii weszła ona w życie dnia 11 lutego 1968 r.

Ponadto podaje się do wiadomości, że Algieria stając się dnia 19 października 1962 r. członkiem Międzynarodowej Organizacji Pracy uznała się za związaną powyższą Konwencją, której stosowanie było rozciągnięte na jej terytorium przez Francję.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. A. Kruczkowski

279

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 28 września 1968 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie poboru w formie ryczałtu podatków obrotowego, dochodowego i wyrównawczego od przychodów zakładów rzemieślniczych i przemysłowych z tytułu dostaw i usług na eksport oraz o charakterze antyimportowym.

Na podstawie art. 3, art. 11 i art. 12 ust. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami), art. 3, art. 5 ust. 1, art. 76 ust. 3 i art. 101 ust. 2 i 5 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60) oraz art. 11 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 26 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 22 grudnia 1966 r. w sprawie poboru w formie ryczałtu podatków obrotowego, dochodowego i wyrównawczego od przychodów zakładów rzemieślniczych i przemysłowych z tytułu dostaw i usług na eksport oraz o charakterze antyimportowym (Dz. U. Nr 54, poz. 326) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podatki obrotowy, dochodowy i wyrównawczy od przychodów zakładów rzemieślniczych i przemysłowych z dostaw wyrobów własnej produkcji oraz ze świadczenia usług na eksport, dokonywanych za pośrednictwem Spółdzielczego Przedsiębiorstwa Handlowo-Technicznego „Remex” w Warszawie oraz

Centrali Zaopatrzenia i Zbytu Przemysłu Prywatnego w Warszawie lub za pośrednictwem ich uprawnionych samodzielnych oddziałów terenowych, zwanych dalej łącznie „przedsiębiorstwami zaopatrzenia i zbytu”, jeżeli świadczenia eksportowe dotyczą umów na eksport, zawartych z tymi przedsiębiorstwami przez Przedsiębiorstwo Handlu Zagranicznego „Prodimex” sp. z o. o. w Warszawie lub inne przedsiębiorstwo handlu zagranicznego wskazane przez Ministra Handlu Zagranicznego, pobiera się — na wniosek podatnika — w formie ryczałtu pod warunkiem:

- 1) posiadania wymaganego obowiązującymi przepisami uprawnienia przemysłowego (zezwolenia, karty rzemieślniczej, potwierdzenia zgłoszenia) oraz wykonywania danej działalności gospodarczej w ramach tego uprawnienia,
- 2) rzetelnego prowadzenia ksiąg, gdy chodzi o podatników obowiązanych do prowadzenia ksiąg.”

2) w § 4 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Stawki roczne ryczałtu wynoszą:

- 1) dostawy obejmujące wyłącznie świadczenia rzeczowe;